

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 707/2014-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného obchodnou spoločnosťou JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o., Nová Bystrica 850, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Bohuslav Majchrák, pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob/117/2013 z 13. februára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. apríla 2014 faxom a 28. apríla 2014 poštou doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej

len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 Cob/117/2013 z 13. februára 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že Okresný súd Čadca (ďalej len „okresný súd“) v právoplatne skončenom konaní o zaplatenie sumy 1 858,86 € s prísl. uznesením č. k. 4 Cb/21/2010-284 z 18. februára 2013 zaviazal sťažovateľa ako žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v sume 1 395,37 € v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Keďže v záhlaví uvedeného rozhodnutia nebol uvedený údaj o právnom zastúpení sťažovateľa, bolo doručované iba sťažovateľovi, nie však jeho právnomu zástupcovi. Na základe žiadosti právneho zástupcu sťažovateľa z 22. marca 2013 o riadne doručenie tohto rozhodnutia okresný súd opravným uznesením č. k. 4 Cb/21/2010-294 z 10. apríla 2013 (ďalej len „opravné uznesenie“) rozhodol o oprave záhlavia uznesenia č. k. 4 Cb/21/2010-284 z 18. februára 2013 označením právneho zastúpenia sťažovateľa s tým, že *„ide o zrejmu nesprávnosť“* v zmysle § 164 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Obe rozhodnutia boli právnomu zástupcovi sťažovateľa doručené 17. apríla 2013. Po oboznámení sa s ich obsahom právny zástupca sťažovateľa dospel k názoru, že obsah opravného uznesenia *„nemá základ v zistenom skutkovom stave“*, preto návrhom zo 17. apríla 2013 požiadal v mene svojho klienta okresný súd o opravu textu odôvodnenia opravného uznesenia uvedením, *„... že v danom prípade došlo k pochybeniu vo veci konajúcej vyššej súdnej úradníčky a to vo vzťahu k vysporiadaniu sa s otázkou o právnom zastúpení navrhovateľa a na základe neho i k vydaniu nesprávneho pokynu ohľadne doručovania súdneho rozhodnutia navrhovateľovi...“*.

Okresný súd uznesením č. k. 4 Cb/21/2010-306 z 9. mája 2013 návrh sťažovateľa zamietol a *„v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR R V/1968“* vec predložil krajskému súdu, ktorý napadnutým rozhodnutím návrh žalobcu na opravu odôvodnenia opravného uznesenia okresného súdu zamietol.

Podľa názoru sťažovateľa napadnuté rozhodnutie „neposkytuje žiadnu záruku zákonnosti“ a s poukazom na konkrétnu judikatúru ústavného súdu ho považuje za „ústavne nesúladne, teda arbitrárna a také, ktorým boli porušené jeho základné Ústavou SR garantované práva“. Zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia „vo vzťahu k dôvodom v ktorých vidí neopodstatnenosť mnou podaného návrhu na opravu zdôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, sú neakceptovateľné a pre svoju arbitrárnosť nie je možné, aby obstáli“. Alibizmus, akým pristúpil krajský súd k zdôvodneniu svojho rozhodnutia, nemôže obstáť, pretože ním bola potvrdená svojvôľa ústavne nesúladného konania v rozpore s právnym účastníka konania na spravodlivý súdny proces.

Na základe uvedeného sťažovateľ v petite žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezhom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. ,1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 14 Cob/117/2013 zo dňa 13. 02. 2014 porušené bolo.

Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14 Cob/117/2013 zo dňa 13. 02. 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd Žilina je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky na účet jeho právneho zástupcu...“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy uznesením krajského súdu sp. zn. 14 Cob/117/2013 z 13. februára 2014.

Preskúmaním danej veci ústavný súd zistil, že námietky sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, sú v zásade totožné s argumentáciou uplatnenou nimi už v konaniach pred všeobecnými súdmi, pričom aj prostredníctvom sťažnosti podanej ústavnému súdu sa snažia o získanie podkladu na uplatnenie nároku na náhradu škody „podľa zákona č. 514/2003 Z. z.“ proti okresnému súdu v súvislosti s jeho „nesprávnym úradným postupom“.

Keďže sťažovateľovi je známa judikatúra ústavného súdu týkajúca sa jeho oprávnenia preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov vo vzťahu k obsahu práva na spravodlivý súdny proces, porušenie ktorého v sťažnosti namieta, nepovažoval v danom prípade za účelné túto duplicitne citovať.

Ústavný súd však opätovne pripomína, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ústavy, ktorého sa v spojení s čl. 51 ústavy možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú, nie je povinnosť súdu, resp. orgánu verejnej moci, vyhovieť návrhu účastníka konania. Nespokojnosť sťažovateľa s právnym posúdením veci všeobecným súdom sama osebe nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti ním vydaného rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (napr. II. ÚS 3/97, I. ÚS 225/05, II. ÚS 56/07, I. ÚS 232/08) rešpektuje názor, podľa ktorého právo na spravodlivé súdne konanie nemožno stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Pri predbežnom prerokovaní danej veci ústavný súd dospel k názoru, že sťažnosť sťažovateľa je práve takéhoto charakteru, pričom z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu na spochybnenie právnych záverov krajského súdu vyjadrených v jeho rozhodnutí, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na opravu odôvodnenia opravného uznesenia okresného súdu, keď okrem iného *„vychádzal z i toho, že navrhovanou opravou do odôvodnenia dotknutého opravného uznesenia nebolo možné uvádzať okolnosti procesného postupu okresného súdu, ktorý i časovo nasledoval až po vydaní opravného uznesenia a týkal sa (ne)doručovania uznesenia účastníkom konania. Takéto okolnosti ani netvorí predmet rozhodnutia s poukazom na § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.“*.

Ústavný súd preto konštatuje, že krajský súd neuprel sťažovateľovi možnosť domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom a postupom jeho práv pred ním, v jeho veci konal a včas rozhodol. Právne závery krajského súdu sú ústavne akceptovateľným spôsobom

zdôvodnené a súladné s požiadavkami ústavnej ochrany vyplývajúcej z právnej úpravy základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Krajský súd o návrhu sťažovateľa nerozhodol svojvoľne, pretože jeho závery vychádzajú z relevantných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Keďže ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi označeným právom a napadnutým rozhodnutím krajského súdu, sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

2. Sťažnosť vo zvyšnej časti týkajúcej sa námietky porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy napadnutým rozhodnutím krajského súdu ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku zákonom predpísaných náležitostí spočívajúceho v úplnej absencii odôvodnenia podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde (podobne napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, III. ÚS 168/2014 a iné).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2014